

ΜΕΣΟΤΟΠΙΤΙΚΑ ΝΕΑ

ΔΙΜΗΝΗ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ
ΜΕΣΟΤΟΠΙΤΩΝ ΛΕΣΒΟΥ "Η Αναγέννηση"

www.mesotopites.weebly.com • e-mail: anagenme@gmail.com
ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗΣ 33-172 37 ΔΑΦΝΗ • ΤΗΛ.: 210 9707417

ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 261 • ΜΑΪΟΣ - ΙΟΥΝΙΟΣ 2020 • Κωδικός 2960 Χ+5

ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΚΑΙ ΕΥΘΥΝΗ

Αγαπητοί φίλοι

Ο Σύλλογος Μεσοτοπιτών, μετά από την πολύ δύσκολη περίοδο της καραντίνας, ανοίγει ξανά προσεκτικά τις δράσεις του με τα δημιουργικά του τμήματα, τηρώντας τα μέτρα προστασίας και προσπαθώντας να επανέλθει μία σχετική κανονικότητα στη συλλογική μας ζωή. Όλη αυτή η περίοδος κύλησε δύσκολα για όλο τον κόσμο και οι κοινωνικές και οικονομικές προεκτάσεις της υγειονομικής κρίσης μας απασχολεί και θα μας απασχολήσει όλους έντονα το επόμενο διάστημα.

Παρά τις δυσκολίες, η δράση του Συλλόγου συνεχίστηκε, χάρη στην στήριξη των μελών και των φίλων του. Έτσι ξεκίνησαν και συνεχίζονται τα έργα της αναπαλαίωσης του υδρόμυλου χρηματοδοτούμενα από το ταμείο του Συλλόγου κι από διευκολύνσεις μελών μας. Καταθέτουμε το αίτημα της πρώτης εκταμίευσης έχοντας ήδη αποπληρώσει το 18% του συνολικού κόστους.

Η τρίμηνη αναστολή ωστόσο κάθε δραστηριότητας που θα μπορούσε να αποφέρει έσοδα στο ταμείο του Συλλόγου, δημιουργεί όπως είναι φυσικό δυσκολίες και μας αναγκάζει να προσαρμόσουμε τη συλλογική δράση. Το καλοκαίρι, στα πλαίσια των καλοκαιρινών εκδηλώσεων που θα παρουσιάσουμε και φέτος στο χωριό, θα κυκλοφορήσει **καλοκαιρινός λαχνός** ο οποίος θα έχει **κυρίως τον χαρακτήρα της οικονομικής ενίσχυσης του Συλλόγου**. Καλούμε όλα τα μέλη και τους φίλους του Συλλόγου να ενισχύσουν την προσπάθεια αυτή. Αγοράζοντας με 5€ το λαχνό μας, βοηθώντας στη διακίνησή του σε όλους τους χωριανούς και όχι μόνο, βοηθάτε τον Σύλλογο που από την ίδρυσή του χαρακτηρίζεται από συνέπεια, δημιουργία και δράση. Πέρα από το όμορφο δώρο που μπορεί να στολίσει το μπαλκόνι ή την αυλή σας, η συμβολή σας στην οικονομική στήριξη του Συλλόγου, θα μας δώσει τη δύναμη να συνεχίσουμε το πλούσιο εξωραϊστικό, πολιτιστικό και ανθρωπιστικό του έργο.

Είμαστε σίγουροι ότι θα ανταποκριθείτε στην έκκλησή μας αυτή. Ευχόμαστε σε όλους να περάσετε ένα όμορφο καλοκαίρι με υγεία και χαρά. Όλοι μαζί θα ομορφύνουμε ακόμη περισσότερο τον τόπο μας και την κάθε στιγμή της καθημερινότητάς μας. Στο αγαπημένο μας χωριό σάς περιμένουμε όλους για να αντιλήσουμε έμπνευση και δύναμη!

ΤΟ Δ.Σ.

ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΝΕΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ 2020

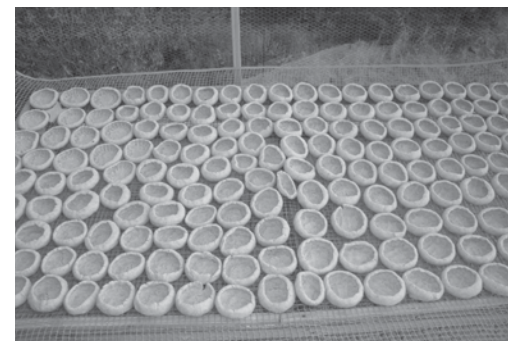
- 31 Ιουλίου - 19.00
Γειτονιό στα Χωραφούδια
Τμήμα γυναικών
- 3 & 4 Αυγούστου
Παιδικές εκδηλώσεις
Αθλητικοί αγώνες 18.00
Κυνήγι θησαυρού 10.00
- 7 Αυγούστου 19.00
Κέρασμα στο Λαογραφικό Μουσείο
- 12 & 13 Αυγούστου 20.30
Θεατρική παράσταση
«Πείραμα Στοχασμού»
Θεατρικό τμήμα Συλλόγου

ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ ΣΤΟ ΜΕΣΟΤΟΠΟ

ΓΡΑΦΕΙ Η ΑΝΤΖΕΛΑ ΚΟΝΤΟΥ

Στη μέση της φεινής παράξενης, δίσεκτης χρονιάς είμαστε μετέωροι μην ξέροντας πώς θα πάει η υπόλοιπη, που αναμένεται τουλάχιστον απρόβλεπτη. Το καλοκαίρι όμως είναι εδώ κι όσο είμαστε όρθιοι κι έχουμε την υγεία μας, δε θα το βάλουμε κάτω! Είμαστε εδώ για τα δύσκολα.

Με ελπίδα, με κέφι, με αισιοδοξία και αυτό το καλοκαίρι θα επιστρέψουμε στο αγαπημένο μας χωριό. Θα ξανταναμώσουμε με τους δικούς μας ανθρώπους, θα αφήσουμε τα μάτια και την ψυχή μας να χορτάσει από την ομορφιά της γης που μας γέννησε. Θα χαρούμε τις ακρογιαλιές, θα δοκιμάσουμε φρέσκιες χάχλες, θα απολαύσουμε τη δροσιά της πλατείας το καταμεσήμερο.

Και μαζί θα παρακολουθήσουμε τις φεινές εκδηλώσεις του Συλλόγου μας, που σε συνεργασία πάντα με τους τοπικούς φορείς, ετοιμάζονται για όλους! Εκδηλώσεις για τα παιδιά μας, παλιές, όπως οι **αθλητικοί αγώνες**, αθλά και ολοκαινούριες, όπως το **Κυνήγι Θησαυρού!** Το καθιερωμένο **γειτονιό** των γυναικών στα αγαπημένα μας Χωραφούδια φέτος, αθλά και το **κέρασμα στο Λαογραφικό Μουσείο**. Την παρουσίαση του νέου βιβλίου του Φώτη Βασιλόγλου με τίτλο **«Το τραγούδι της φτερωτής... Μαλλιόντα Μεσοτόπου Λέσβου»** παρέα με την **περιπατητική διαδρομή** στην περιοχή της Μαλλιόντας και στο μύλο όπου συνεχίζονται τα έργα. Και βεβαίως η θεατρική μας παράσταση, το **«Πείραμα Στοχασμού»**, που μήνες τώρα υπομονετικά περιμένει την ώρα να παρουσιαστεί στο κοινό!

Σε κάποια από αυτές τις εκδηλώσεις θα κληρωθεί ο **καλοκαιρινός λαχνός 2020**, που φέτος έχει το χαρακτήρα **έκτακτης οικονομικής ενίσχυσης**. Ένας σούπερ τυχερός θα κερδίσει ένα μοναδικό πλούσιο δώρο, μια υπέροχη τραπεζαρία με 6 πολυθρόνες για τη βεράντα ή τον κήπο του! Αθλά πέρα από το δώρο, η αγορά του λαχνού είναι η ευκαιρία να δείξουμε εμπράκτως την υποστήριξη μας στο έργο του Συλλόγου, που πάνω από 40 χρόνια υποστηρίζει τον τόπο μας και τους ανθρώπους του.

Το ραντεβού μας λοιπόν ανανεώνεται τον Αύγουστο στο Μεσότοπο! Θα ξαναβρεθούμε στα γνώριμα μέρη, θα θυμηθούμε όσα μας ενώνουν και όσα έχουν πραγματική αξία, θα πάρουμε χαρά και κουράγιο και θα προχωρήσουμε όλοι μαζί! Όπως ξέρουμε οι Μεσοτοπιτές να κάνουμε πάντα!

Καλό και όμορφο καλοκαίρι!

- 16 Αυγούστου 6.30
Περιπατητική διαδρομή στο μύλο Καταχανά
- 17 Αυγούστου 20.30
Παρουσίαση βιβλίου
«Το τραγούδι της φτερωτής στην κοιλάδα με τους νερόμυλους-Μαλλιόντα Μεσοτόπου Λέσβου»
του Φώτη Βασιλόγλου

Η ΠΡΟΟΔΟΣ ΤΩΝ ΕΡΓΑΣΙΩΝ ΣΤΟ ΜΥΛΟ

Παρά τις δυσκολίες που προέκυψαν από την κρίση του κορονοϊού, οι εργασίες αποκατάστασης του μύλου συνεχίστηκαν στους ανειλημματικούς τοίχους και στον περιβάλλοντα χώρο.

Έχει σχεδόν ολοκληρωθεί το τοιχίο προς το ποτάμι και συνεχίζονται οι εργασίες και οι εκσκαφές. Επίσης καθορίστηκαν οι κλίμακες ανόδου στα επίπεδα του περιβάλλοντος χώρου.

Μετά την άρση των περιορισμών στις μετακινήσεις η πρόεδρος κα **Πλωμαρίτου** και ο αντιπρόεδρος κ. **Βογιατζής** ταξίδεψαν στον Μεσότοπο, όπου πραγματοποιήθηκε επίσκεψη στο εργοτάξιο. Εκεί έγινε ενημέρωση για τη μέχρι σήμερα πορεία του έργου και σε σύσκεψη που πραγματοποιήθηκε επιτόπου με την επιβλέπουσα, κα **Ιωάννα Βαλλίνα**, τον εργολήπτη, κ. **Μανώλη Κωνσταντιδέλλη** και τον κ. **Στέλιο Βουδούρη**, συζητήθηκαν θέματα που αφορούν την πορεία του έργου. Η πρόεδρος και ο αντιπρόεδρος είχαν επίσης συνάντηση στη Μυτιλήνη με τον κ. **Λάμπρου**, τεχνικό σύμβουλο

του έργου, όπου και του παρέδωσαν τα δικαιολογητικά για την κατάθεση του πρώτου αιτήματος πληρωμής. Συμβατική υποχρέωση του συλλόγου ήταν η πληρωμή τιμολογίων ποσού που αντιστοιχεί στο 10% του προϋπολογισμού. Εντός των ημερών, θα κατατεθεί στην ΕΤΑΛ μαζί με την τροποποίηση του προϋπολογισμού που ετοιμάζει η κα Βαλλίνα. Για ενημέρωση των μελών μας, να αναφέρουμε ότι μέχρι σήμερα έχουν κοπεί και πληρωθεί 7 συνολικά τιμολόγια, συνολικού ύψους 32.809,64 ευρώ. Το ποσό αυτό αντιστοιχεί στο 13,63% του εγκεκριμένου προϋπολογισμού και από το ποσό αυτό ο Σύλλογος έχει καταβάλει 19.000,95 ΕΥΡΩ. Τα υπόλοιπα πληρώθηκαν χάρις στην βοήθεια των κ. **Γιώργου Βασιίλα** και **Μπάμπη Καρδαρά**, τους οποίους και ευχαριστούμε για την εξυπηρέτησή τους.

Να ευχαριστήσουμε επίσης και τον λογιστή μας, κ. **Π. Κυρίκο**, για την πολύτιμη βοήθειά του στη συγκέντρωση των δικαιολογητικών που απαιτούνταν για την κατάθεση του πρώτου αιτήματος πληρωμής.

Βασίλης Βογιατζής

ΤΑ ΝΕΑ ΤΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ ΜΕΣΟΤΟΠΟΥ

Ο πρόεδρος και το τοπικό συμβούλιο Μεσοτόπου ευχαριστούν θερμά τον πολιτιστικό σύλλογο Μεσοτόπου «Ο Μεσότοπος» για την πρωτοβουλία που πήρε για τον καθαρισμό των παραλιών. Ιδιαίτερα ευχαριστούν τα άτομα που συμμετείχαν, μικροί και μεγάλοι, στον καθαρισμό και τις δύο Κυριακές, 31/5/20 και 07/06/20. Επίσης ευχαριστούμε θερμά τα παρακάτω άτομα που βοήθησαν να πέσουν τμήματα μπετόν στο δρόμο στα αφέτλια στο Ταβάρι αφιλοκερδώς:

1. **Παναγιώτης Κοντελής**, οι γιοι του **Δημήτρης** και **Κώστας** και ο **Στράτος**, φίλος τους από Μυτιλήνη, για δύο ημέρες.
2. **Γρηγόριος Βραχνός του Χρήστου**, για δύο ημέρες με τη μπετονιέρα του.
3. **Δημήτρης Ιωσηφέλλης του Κωνσταντίνου**, δύο ημέρες.
4. **Πλούταρχος Σκομβούλης του Γεωργίου**, μια ημέρα.
5. **Ιγνάτιος Βουρνάζος του Δημητρίου**, μια ημέρα.
6. **Πατήρ Αναστάσιος του Γεωργίου**, μια ημέρα.
7. **Γεώργιος Σκομβούλης του Πλούταρχου**, μια ημέρα.
8. **Παναγιώτης Καρδαράς του Χαραλάμπους**, μια ημέρα.

Μεσότοπος 12/06/2020

Ο Πρόεδρος της Κοινότητας
Γαβριήλ Πιρίνης

ΤΑ ΝΕΑ ΤΟΥ ΑΓΡΟΤΟΚΤΗΝΟΤΡΟΦΙΚΟΥ ΣΥΝ/ΣΜΟΥ ΜΕΣΟΤΟΠΟΥ

Οι εκλογές του Αγροτικού Κτηνοτροφικού Συνεταιρισμού Μεσοτόπου πραγματοποιήθηκαν την Κυριακή 7 Ιουνίου 2020. Το νέο Δ.Σ. είναι:

- Ζαγκούλης Βασίλειος του Δημητρίου** - Πρόεδρος (73 ψήφοι)
- Δουδωνής Στυλιανός του Δημητρίου** - Αντιπρόεδρος (53 ψήφοι)
- Κωνσταντιδέλλης Εμμανουήλ του Αποστόλου** - Γραμματέας (94 ψήφοι)
- Ιωσηφέλλης Χαραλάμπους του Ιωάννη** - Μέλος (38 ψήφοι)
- Κωνσταντιδέλλης Γεώργιος του Ιγνατίου** - Μέλος (69 ψήφοι)
- Βασίλης Βασιλείος του Δημητρίου** - Μέλος (36 ψήφοι)
- Κουρλής Αρτέμιος του Νικολάου** - Μέλος (37 ψήφοι)

Εποπτικό Συμβούλιο:

- Βασιλίδης Πλάτων του Θεοδώρου** - πρόεδρος (84 ψήφοι)
- Βουδούρης Αρτέμιος του Γρηγορίου** - μέλος (67 ψήφοι)
- Ζουμπουνέλλης Ιωάννης του Φωτίου** - μέλος (42 ψήφοι)

ΤΑ ΝΕΑ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ «ΜΕΣΟΤΟΠΟΣ»

ΚΑΘΑΡΙΣΜΟΣ ΠΑΡΑΛΙΩΝ

Με πρωτοβουλία του Πολιτιστικού Συλλόγου Μεσοτόπου «Ο Μεσότοπος» πραγματοποιήθηκε καθαρισμός των παραλιών του Ταβαρίου και του Ποδαρά τις Κυριακές 31 Μαΐου και 7 Ιουνίου. Ο σύλλογος ευχαριστεί πολύ όλους τους εθελοντές που βοήθησαν σε αυτή την προσπάθεια και ευχόμαστε καλό και ασφαλές καλοκαίρι!

Η Γωνιά των Γυναικών

ΔΕΙΛΑ... ΔΕΙΛΑ...

Ιούνιος 2020. Η χρονιά έχει φτάσει στο μέσο της. Οι μήνες που πέρασαν θα γραφτούν στην ιστορία, αιτία η πανδημία που συντάρραξε κι εξακολουθεί να συντάρραζει τον κόσμο. Η ευλαβική εφαρμογή του «Μένουμε Σπίτι» άφησε σε όλους μας το δικό της αποτύπωμα. Η σχολαστική ενασχόληση με το σπίτι, έφερε στην επιφάνεια ό,τι είχαμε καταχωνιάσει σε ντουλάπες και συρτάρια και μαζί τους αναμνήσεις, νοσταλγία, χαμόγελα ή πίκρα.

Σε ότι αφορά το Τμήμα Γυναικών η συνάντηση του «ανασκαφέα» με ένα πάκο εφημερίδες «Μεσοτοπιτικά Νέα», ζωντάνεψε πλήθος από εκδηλώσεις. Δεκαοκτώ χρόνια ύπαρξης και δράσης. Εκδρομές, γενέθλια, θεματικές βραδιές, συναντήσεις με προσωπικότητες αθλά και γνωριμία με τη γειτονιά μας τη Δάφνη και γωνιές της παλιάς Αθήνας.

Ιδιαίτερα συγκινητική ήταν η συνάντηση με το χειρόγραφο της αείμνηστης θείας **Μαρίτσας Ρεπάνη**. Η θεία **Μαρίτσα** συμμετείχε στη βραδιά με τις «Ιστορίες από το χωριό» το Δεκέμβριο του '12 κι όπως πάντα μας καθήλωσε με την οξύνια και τη δύναμή της.

«Χαιρετίζω τις γυναίκες της επιτροπής και σας συγχαίρω που με τη δύναμή σας, με τις συναντήσεις σας, με τις εκδρομές σας κι ό,τι άλλο προσφέρετε στο Σύλλογο τον ανεβάζετε τόσο ψηλά. Θέλω να σας ευχαριστήσω που με καλέσατε κι ήρθα απόψε εδώ. Τα κατάφερα και ήρθα. Ήρθα, γιατί το είχα ανάγκη να βρεθώ με τα νιάτα, να ανταλλάξουμε δυο κουβέντες, να πάρω δύναμη από σας και να σας δώσω δύναμη. Γιατί παρόλο που σε μια βδομάδα κλείνω τα 95 μου χρόνια, το ήξει η ψυχή μου...».

Η έξοδος από την καραντίνα οδήγησε τα βήματά μας δειλά-δειλά σε γνώριμα μονοπάτια με άλλη όμως οπτική. Από το «μένουμε σπίτι» γυρίζουμε στο «μένουμε ασφαλείς», η πανδημία δεν τελείωσε. Οφείλουμε να είμαστε σχολαστικά προσεκτικοί για να χαρούμε το ελληνικό καλοκαίρι που είναι ήδη εδώ.

Η εμπειρία της μετακίνησης στο αγαπημένο μας νησί θα είναι σίγουρα διαφορετική από τα προηγούμενα καλοκαίρια. Η αγάπη για τον τόπο ξεπερνά τις όποιες αναστολές. Ο Αύγουστος θα μας βρει τις περισσότερες εκεί κι ίσως οι συνθήκες επιτρέψουν να κάνουμε το καθιερωμένο μας γειτονικό στα Χωραφούδια όπως υποσχεθήκαμε πέρυσι.

Οι γυναίκες που αποτελούμε την συντονιστική επιτροπή του Τμήματος Γυναικών έχουμε κάθε διάθεση να επανέλθουμε δειλά-δειλά σε όλες τις δράσεις μας, τα απογεύματα της Πέμπτης, τις θεματικές βραδιές, τους περιπάτους, τις εκδρομές, όλα σύμφωνα με τα υγειονομικά πρωτόκολλα και τις εκάστοτε οδηγίες.

Η ζωή συνεχίζεται, προσαρμοζόμαστε, «δεν το βάζουμε κάτω».

Καλό καλοκαίρι σε όλους!

Για την Επιτροπή Γυναικών
Χριστίνα Γιαννουκάκου - Κουρλή

Μεσότοπος, αρχές της δεκαετίας του '70. Κυριακή πρωί. Ένα παιδί περιμένει τον πατέρα του να πάνε μαζί στη λειτουργία. Την προηγούμενη μέρα τον παρατηρούσε με τις ώρες να μελετά βυζαντινούς ψαλμούς σε μια ατμόσφαιρα το ίδιο κατανυκτική, όσο και όταν ψέλνει στην εκκλησία. Στ' αυτιά του αγοριού τρέχουν να μπουν οι ήχοι. Το απόγευμα ακολουθεί τον πατέρα στο καφενείο, στην πλατεία του χωριού, όπου οι λαϊκές επιτυχίες της εποχής το συνεπαίρνουν. Όλοι οι ήχοι τρέχουν στ' αυτιά του. Οι μουσικές μπαίνουν και κατοικούν εντός του, γίνονται μέρος του και διεκδικούν τη θέση τους μέσα του. Και το αγόρι μεγαλώνοντας τούς παραδίδεται. Άνευ όρων ή μάλλον με ένα όρο και μοναδικό. Όσο η μουσική γεμίζει την ψυχή του, θα είναι για πάντα δικός της.

ΒΑΓΓΕΛΗΣ ΣΑΡΑΝΤΙΔΗΣ: ΕΙΝΑΙ ΚΑΙΡΟΣ ΓΙΑ ΝΕΑ ΠΡΑΓΜΑΤΑ!

-Τι ωθεί τους Μεσοτοπίτες στην ενασχόληση με τη μουσική;

Σε όλη τη Λέσβο υπάρχουν άνθρωποι που τραγουδούν πολύ ωραία με πάθος, μεράκι και ταλέντο. Αν πας προς το Πλωμάρι θ' ακούσεις απίστευτες φωνές. Αν εντοπίσω μια διαφορά στο Μεσότοπο, αυτή είναι ότι εμείς παίζουμε περισσότερα μουσικά όργανα, έχουμε πολλούς μουσικούς, επαγγελματίες και ερασιτέχνες. Αυτό ίσως να σχετίζεται με μια πιο ισχυρή επαφή με τα απέναντα παράλια και με τη Σμύρνη. Αλλά είναι και το DNA και είναι κι ο τόπος σίγουρα.

-Εσένα σε εμπνέει το τοπίο κι η ενέργειά του; Και πώς το ενσωματώνεις στη μουσική σου;

Το τοπίο είναι συνυφασμένο με την ενέργεια, που δονεί την ψυχή με μουσικούς κραδασμούς.

-Ο πατέρας σου, Ιγνάτιος Σαραντίδης, είναι ιεροψάλλης για πάνω από 50 χρόνια. Στο DNA σου έχεις κι άλλες μουσικές καταβολές;

Ο πατέρας μου έπαιζε μαντολίνο και μπουζούκι. Επίσης δυο θείοι του πατέρα μου έπαιζαν μουσική, ο ένας, ο **Σταύρος Σαραντίδης**, κιθάρα και βιολίδι επαγγελματικά με το **Στέλιο Καλαϊτζή-Πέρκο**. Άλλος πρόγονος του πατέρα μου υπήρξε παπάς με εκπληκτική φωνή που ήξερε καλά τη βυζαντινή εκκλησιαστική μουσική.

-Ποια ήταν τα δικά σου πρώτα ακούσματα;

Θυμάμαι τον μπαμπά που μελετούσε βυζαντινή μουσική και εκκλησιαστικούς ύμνους και αυτό συνυπήρχε με το καλό λαϊκό τραγούδι που ακούγαμε στο πικάπ. Καλδάρια, Τσιτσάνη, Παπαϊωάννου. Ο απάλληκος μου άρεσε πολύ. Χαραγμένο στη μνήμη είναι και η Μικρά Ασία του Καλδάρια.

-Παραδοσιακά και λαϊκά μαζί;

Η παραδοσιακή μουσική είναι ο πρόγονος της λαϊκής. Το μπόλιασμα το έκανε ο Μάρκος Βαμβακάρης, που κούρδισε ευρωπαϊκά την κλίμακα με το μπουζούκι. Η σειρά πάει ως εξής: η βυζαντινή μουσική με τις κλίμακες που είναι όλα τα παραδοσιακά κομμάτια της Ελλάδας, μετά έρχεται ο λεγόμενος συγκερασμός με το Μάρκο και δίνει σκυτάλη στο ρεμπέτικο με Τσιτσάνη, Παπαϊωάννου κ.λπ.

Όμως εμείς στη Λέσβο είχαμε ήδη το κούρδισμα στην ευρωπαϊκή κλίμακα, διότι είχαμε στην ορχήστρα μας το σαντούρι, το λεγόμενο πιάνο της Ανατολίας.

-Η απόφαση να ασχοληθείς με τη μουσική πώς προέκυψε;

Η απόφαση να ασχοληθώ με τη μουσική ήταν συνειδητή. Από τις τελευταίες τάξεις του γυμνασίου, ήξερα ότι θέλω να γίνω μουσικός. Ξεκίνησα πρακτικά με μπουζούκι με το **Στέλιο Καλαϊτζή-Πέρκο** και μετά συνάντησα το σπουδαίο μουσικό **Νίκο Καλαϊτζή-Μπινταγιάλη**. Έπειτα στη Θεσσαλονίκη στο Ωδείο κωδικοποίησα όλη αυτή την ιστορία της μουσικής. Ξεκίνησα με το μπουζούκι και συνέχισα με το βιολίδι γιατί διαπίστωσα στην πορεία ότι δε μπορείς να αλλιάξεις όργανα, πρέπει να αφοσιωθείς σε ένα.

-Πώς ήταν τα πρώιμα χρόνια σου; Ήταν πιο ξένοιαστα και αθώα;

Σίγουρα! Είναι εποχές που τις νοσταλγώ και τις σκέπτομαι με αγάπη. Συμμετείχα στη Χωραφουδιώτικη Κομπανία με το **Γρηγόρη (Βασιίλη)** και τα άλλα παιδιά στα πρώτα μας βήματα. Τότε άρχισε η περιπέτεια. Αναζητούσαμε να πάρουμε μπουζουδιά τι είναι η μουσική και τι θέλουμε να κάνουμε. Αργότερα στην Αθήνα ασχολήθηκα με το ρεμπέτικο σε μαγαζιά που έπαιξα με σημαντικούς καλλιτέχνες.

-Πέρασες δηλαδή τη ρεμπέτικη φάση σου;

Βεβαίως και έντονα! Δε θα μπορούσα να παίξω σε λαϊκή πίστα γιατί δε θα ταίριαζε στην ιδιοσυγκρασία μου και το παρελθόν μου.

-Το Επτάσημο πώς δημιουργήθηκε;

Είμαστε μια ομάδα τεσσάρων μουσικών που παίξαμε ως μόνιμη ορχήστρα για 3-4 χρόνια στο θέατρο Δόρα Στράτου και μετά κάναμε το Επτάσημο, το οποίο ήταν για την εποχή του μια επανάσταση γιατί δεν υπήρχαν ορχήστρες σταθερές. Είμαστε μια ορχήστρα με ταυτότητα και με συνέπεια 20 συνεχόμενα χρόνια.

-Η ενασχόληση με τις χορωδίες πώς ήρθε;

Προέκυψε από τη δίψη του κόσμου να μάθει τα τραγούδια του και ξεκίνησα από το Σύλλογο πριν 20 χρόνια. Στο Μεσότοπο, είπαμε, αγαπάμε το τραγούδι. Είναι η ανάγκη για έκφραση, αλλά μέσα από αυτή την διαδρομή βλέπω ότι για τον κόσμο είναι και μια ψυχοθεραπεία. Μου λένε ότι ερχόμαστε εδώ και ανασαίνουμε.

-Πες μας δυο λόγια για τις συνεργασίες σου.

Είχα την τύχη να συναντηθώ με τη **Δόμνα Σαμίου** κι εντυπωσιάστηκα από το πειθαρχημένο πνεύμα, τη μεθοδικότητά της και βέβαια την απεριόριστη αγάπη που είχε προς το αντικείμενο, ήταν εργάτης, αυτό μου έμεινε. Όπως επίσης σημαντική ήταν κι η επαφή μου

με το **Χρόνη Ανδονίδη**, που είχε το θεϊκό χάρισμα, που δε φτιάχνεται και δε μελετιέται. Σε αντίθεση με τη Δ. Σαμίου που τη χαρακτήριζε η συστηματική μελέτη και δουλειά.

-Πες μου τι υποδοχή σας επιφυλάσσουν οι ομογενείς όταν περιδεύετε στο εξωτερικό.

Είναι μια Ελλάδα ζωντανή, ένα κύτταρο ζωντανό. Μου έχει κάνει εντύπωση η αγάπη κι η θερμότητα του κόσμου απέναντί μας. Οι μεγαλύτερες ηλικίες αναπολούν μια Ελλάδα του '70,

στους νέους βλέπω ένα σύμπλεγμα περίεργο, σαν να ψάχνουν να βρουν την ταυτότητά τους. Βλέπεις νέα παιδιά που δε μιλάνε ελληνικά αλλά αγαπάνε την Ελλάδα κι άλλα που μιλάνε τη γλώσσα αλλά είναι αποστασιοποιημένα.

-Πώς βρήκες την ταυτότητά σου στο χώρο της μουσικής;

Η έννοια «ταυτότητα» είναι δύσκολη κι ακόμα με ταλαντεύει. Με απασχολούν πολλά ζητήματα γύρω από την παραδοσιακή μουσική, τι είναι και πώς πρέπει να είναι, τι λάθη έκανα, τι θέλω να κάνω. Και συνειδητοποιώ στην ηλικία αυτή ότι η παραδοσιακή μουσική είναι ζωντανή, εξελισσόμενη, ένα φυσικό κληροδότημα από γενιά σε γενιά. Δεν πρέπει να τη βάζουμε σε γυάλινο κουβούκλιο μουσείου, κρύβει τεράστια δύναμη και δυναμική. Έκανα κι εγώ το λάθος να είμαι μηλοκαρισμένος στην αναπαράστασή της.

-Πώς το εννοείς αυτό; Τι είδους εγκλωβισμός είναι αυτός και πώς έγινε;

Είναι ένας εγκλωβισμός που σε υποτάσσει και δε σε αφήνει να μπολιάσεις κάτι καινούριο. Το βλέπεις σαν σεβασμό, σιγουριά και ασφάλεια και συμβιβάζεσαι, πράγμα επικίνδυνο που δε θα σε αφήσει να απελευθερωθείς και να κάνεις καινούρια πράγματα, να το εξελίξεις.

-Πώς μπορείς να ξεφύγεις από αυτή την παγίδα;

Η παράδοση μπορεί να θεωρηθεί και γραφική, πέρασε κι από αυτό στα χρόνια π.χ. της χούντας, φουστάνελα και σκοταδισμός. Δεν είναι αυτή η παράδοση! Δε χρειάζεται να εκτελείς τα κομμάτια με απόλυτο σεβασμό και φόβο μην πειράξεις τρίχα. Πρέπει να τη δεις σαν κάτι το εξελίξιμο. Να πειραματιστείς με εννοχρηστώσεις. Να δημιουργήσεις εξ αρχής κομμάτια. Βαρόμετρο σε αυτά είναι η νεολαία. Αν φτιάξεις ένα νέο κομμάτι πάνω σε μία φόρμα και δεις ότι αγγίζει το νέο κόσμο, έχεις πετύχει.

-Είναι ζωντανός οργανισμός λοιπόν η παραδοσιακή μουσική κι όχι έκθεμα μουσείου.

Ακριβώς! Πρέπει ο καλλιτέχνης να απεγκλωβιστεί από την ενοχή του κακώς εννοούμενου σεβασμού προς το προγονικό, αυτό ή το έχουμε μέσα μας ή δεν το έχουμε. Εγώ μετά από τόσα χρόνια, τώρα αρχίζω να νιώθω ότι πρέπει να κάνω και κάτι άλλο.

-Πώς είναι αυτή τη στιγμή η ελληνική μουσική;

Η ελληνική μουσική είναι σε επανεκκίνηση. Γίνονται κατά καιρούς ωραίες δουλειές αλλά είναι τέτοιο το σύστημα που χάνονται και δεν ακούγονται. Η δισκογραφία έχει πεθάνει και όλα έχουν ισοπεδωθεί αλλά η μουσική πρέπει να στηριχτεί.

-Πιστεύεις στην ταμπέλα του έντεχνου ή απορρίπτεις το χαρακτηρισμό;

Δεν υπάρχει έντεχνο ή άτεχνο, αυτό είναι μια μεγάλη ανοησία. Έντεχνο είναι όταν με τέχνη χειρίζεσαι το υλικό, τις νότες. Υπάρχει το ωραίο και το μη ωραίο.

-Τι μουσική θέλεις στο αυτοκίνητο;

Την ψυχή μου γεμίζει η παραδοσιακή μουσική. Μου αρέσει να ακούω παλιά κομμάτια που είναι πειραγμένα ή διαφορετικά εννοχρηστωμένα ή καινούρια δημιουργήματα σε παλιές φόρμες. Αλλά η μουσική είναι μια γλώσσα που δεν έχει σύνορα. Θα ακούσω και κλασική και σύγχρονη τάσεις και έθνη και μουσικές του ανατολικού τόξου, από Τουρκία, από Ιράν.

-Ποια είναι τα σχέδιά σου για το μέλλον;

Είναι καιρός για πειραματισμούς και για νέα πράγματα. Πάντα στην παραδοσιακή μουσική και πάνω σε γνωστά κομμάτια αλλά και σε γεννημένα εξ αρχής.

-Να περιμένουμε δίσκο;

Ναι, εκεί προσανατολίζομαι. Ήδη πειραματίζομαι και φτιάχνω πράγματα που θέλω να δείξω και στο διαδικτυο και θα δούμε τι συνέχεια που θα έχουν. Δεν εγκλωβίζομαι σώνει και καλά να γίνει ένα άλμπουμ γιατί η δισκογραφία έχει τελειώσει και το διαδικτυο παίζει μεγάλο ρόλο.

-Τι θα συμβούλευες τα νέα παιδιά;

Θα συμβούλευα να ασχοληθούν με τη μουσική με τον ανάλογο σεβασμό αλλά απελευθερωμένα, να αφήσουν το πνεύμα και τη σκέψη να απελευθερωθεί πάνω από τις αυστηρές επιταγές της παράδοσης.

ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ

Ο Βαγγέλης Σαραντίδης γεννήθηκε και μεγάλωσε στο Μεσότοπο Λέσβου. Μαθαίνει μπουζούκι και βιολίδι δίπλα στους δασκάλους του Ν. Καλαϊτζή-Μπινταγιάλη και Στ. Καλαϊτζή, συνεχίζει με τον Νίκο Τσιριγώτη. Σπουδάζει με υποτροφία στο Κρατικό Ωδείο Θεσ/νίκης απ' όπου αποφοιτά με άριστα παίρνοντας πτυχία αρμονίας, ενόργανωσης, αντίστιξης και φούγκας και δίπλωμα βυζαντινής μουσικής. Στην Αθήνα μαθητεύει κοντά στο Γιώργο Κόρο.

Διδάσκει βιολίδι στη σχολή του Αρ. Μόσχου, σε επιμορφωτικά Νομαρχιακά προγράμματα, σε σεμινάρια παραδοσιακής μουσικής και επί 13 χρόνια στη δευτεροβάθμια εκπαίδευση σε μουσικά σχολεία και ωδεία της Αθήνας.

Διευθύνει παραδοσιακές χορωδίες όπως αυτές του Συλλόγου Μεσοτοπιτών Λέσβου, του

Δήμου Νέας Ιωνίας, της Ένωσης Ρουμελιωτών Νέας Ιωνίας, του Συλλόγου Θρακομακεδόνων, του Συλλόγου Γυναικών Αγ. Στεφάνου κ.ά. Σαν βιοηστίς συνεργάζεται με το θέατρο παραδοσιακών χορών «Δόρα Στράτου», με το «Λύκειο των Ελληνίδων» κ.ά.

Οι συνεργασίες του περιλαμβάνουν ονόματα όπως: Δ. Σαμίου, Χ. Ανδονίδη, Λ. Χαλικιά, Αρ. Μόσχο, Φ. Πυργάκη, Γ. Βέν, Τ. Μπίνη, Αγ. Ιακωβίδη, Μπ. Τσέρτος, Στ. Βαμβακάρη, Μπ. Γκολλέ, Δ. Κοντογιάννη, Γ. Ξιντάρη, Ν. Καραγιάννη, Θ. Σίγκα, Μ. Μητσιά, Χ. Λαμπράκη, Δ. Μπάση, Μ. Σουλτάτου, Γ. Ανδρέατο, Ν. Δημητράτο, Γ. Νέγκα, κ.ά.

Έχει εμφανιστεί σε πλήθος μουσικοχορευτικές παραστάσεις τόσο στην Ελλάδα (Ηρώδειο, Μέγαρο Μουσικής) όσο και στο εξωτερικό (Καναδάς, Η.Π.Α., Γαλλία, Γερμανία, Ισπανία, Πορτογαλία, Ιταλία, Νορβηγία, Βέλγιο, Ρουμανία, Σερβία, Εθνεΐδα, Ισραήλ, Τουρκία, Κύπρος).

Μέρος της δουλειάς του αποτυπώνεται σε πολλές τηλεοπτικές εκπομπές όπως «Το Αλλάτι της Γης», «Ελληνική Παράδοση», «Ο Τόπος και το τραγούδι του», «Ελλήνων Δρώμενα» κ.ά.

Δισκογραφία: «Λέσβος Αιολίς» - Παν/μιακές Εκδόσεις Κρήτης & Παν/μίου Αιγαίου, δισκογραφικές δουλειές του «Επτάσημο» και συλλόγων, στο CD «Μουσική παρακαταθήκη» για το πρόγραμμα «Θράκη-Αιγαίο-Κύπρος».

5 ΙΟΥΝΙΟΥ - ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΗΜΕΡΑ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ

«Η κύρια εκδήλωση του ΟΗΕ (Οργανισμός Ηνωμένων Εθνών) από το 1972 για ενημέρωση - ευαισθητοποίηση του παγκόσμιου κοινού σχετικά με περιβαλλοντικά προβλήματα που αντιμετωπίζει η ανθρωπότητα».

Παγκόσμιες Ημέρες έχουν θεσπιστεί για πολλά και διαφορετικά θέματα με κοινή λογική την υπενθύμιση - επικαιροποίηση. Αφορμή για συζητήσεις - δράσεις, ευκαιρία για απολογισμό και πρόκληση για προγραμματισμό πάνω σε συγκεκριμένες κατευθύνσεις.

Σαρανταοχτώ χρόνια μετά, το θέμα του περιβάλλοντος πιο επίκαιρο από ποτέ. Οι ανθρώπινες παρεμβάσεις λαβώνουν ανεπανόρθωτα το σπίτι μας, σε παγκόσμια κλίμακα. Ζητήματα όπως η κλιματική αλλαγή, τα ακραία καιρικά φαινόμενα, η υπερθέρμανση του πλανήτη, η καταστροφή δασών, η μόλυνση θαλασσών - ωκεανών, η απώλεια βιοποικιλότητας και πολλά άλλα συνεχώς επιδεινώνονται...

Για το 2020 η θεματική είναι αφιερωμένη στην βιοποικιλότητα. Ως σύλληπος «Ο Χρούσος» αφιερώσαμε την ημέρα στην βιοποικιλότητα της άμμου, «ορατή» και «αόρατη». Συνήθως ό,τι δεν βλέπουμε το αντιμετωπίζουμε σαν να μην υπάρχει, πόσο μάλλον όταν το βλέπουμε και κάνουμε ότι δεν υπάρχει!

Ανάπτυξη-αξιοποίηση, λέξεις κακοποιημένες. Στο όνομα τους λαμβάνουν χώρα εγκληματικές πράξεις. Η παρερμηνεία τους αντιτίθεται στην αειφορία-βιωσιμότητα. Στην κατεύθυνση της αειφόρου ανάπτυξης δεν χωρούν κοντόφθαλμες λογικές απομύζησης των πόρων ενός τόπου με βραχυπρόθεσμα οφέλη. Χρειάζεται να αποκαταστήσουμε την προβληματική σχέση μας με το περιβάλλον. Το περιβάλλον δεν είναι εμπορεύσιμο αγαθό προς κατανάλωση καθ' οποιονδήποτε τρόπο. Ειδικά οι παράκτιες περιοχές δεν μπορούν να αντιμετωπίζονται ως θεματικά πάρκα, ως Disneyland. Η λογική που κυριαρχεί ότι «Όλα πουλιούνται και όλα αγοράζονται», δεν θα μας πάει πολύ παρακάτω και έχουμε όλα τα σημάδια που το αποδεικνύουν.

Σε αυτή την πρακτική οι βιότοποι συρρικνώνονται δραματικά και η βιοποικιλότητα μειώνεται με ανησυχητικούς ρυθμούς. Ενδεικτικά αναφέρω το κρινάκι της

θάλασσας (*Panocratium maritimum*) που επιβίωσε για χιλιάδες χρόνια, αδυνατεί να ανταπεξέλθει στον αδηφάγο τρόπο αντιμετώπισης-χρήσης των παράκτιων οικοσυστημάτων και χαρακτηρίζεται πλέον σπάνιο και απειλούμενο είδος, από το Συμβούλιο της Ευρώπης. Μάρτυρες της μακραίωνης ιστορίας του οι τοιχογραφίες της Κνωσού και του ακρωτηρίου της Σαντορίνης. Τι και αν υπήρχε πριν από εμάς εδώ; Γινόμαστε μάρτυρες της εξαφάνισής του, λίγο μάλλον απασχολεί η απώλειά του...

Επαρκής περιβαλλοντική νομοθεσία υπάρχει (εθνική και ευρωπαϊκή), αλλά μόνο στα χαρτιά. Η εφαρμογή της αγνοείται συστηματικά και επιδεικτικά τις περισσότερες φορές από τις ίδιες τις αρχές. Πρώτοι παραβάτες είναι αυτοί που κανονικά έπρεπε να ευαισθητοποιούν και να αποτελούν παράδειγμα. Δημόσιοι λειτουργοί που λειτουργούν ασύδοτα στη δημόσια γη και ασελγούν κατά συρροή στο περιβάλλον. Οι πολίτες ακολουθούν στην ίδια λογική ως ιδιώτες ή ως απλοί, αδιάφοροι θεατές των τεκταινομένων. Γιατί ευθύνη έχουμε όλοι!

Θα ήταν ωφέλιμο να αναλογιστεί ο καθένας μας, το μερίδιο ευθύνης που έχει. Είμαστε πολύ καλοί στα λόγια, αλλά τι γίνεται με τις πράξεις;

«Σε όλη τη διάρκεια της Ιστορίας, ο άνθρωπος έπρεπε να παλεύει με τη Φύση για να επιβιώσει. Σ' αυτόν τον αιώνα, έχει αρχίσει να συνειδητοποιεί ότι για να επιβιώσει, πρέπει να την προστατέψει».

Jacques-Yves Cousteau -
Γάλλος ωκεανογράφος
Σας ευχαριστώ για τη φιλοξενία

Δημήτρης Μπλούκας

Αρχιτέκτων - Μηχανικός

Πρόεδρος του Συλλόγου Προστασίας και Εξωραϊσμού Περιβάλλοντος των απανταχού Χρυσισιανών «Ο Χρούσος»

ΜΕΣΟΤΟΠΟΣ: ΚΟΡΩΝΟΪΟΣ ΑΓΝΟΕΙΤΑΙ ΚΙ Η ΖΩΗ ΠΡΟΧΩΡΑ!

ΓΡΑΦΕΙ Ο ΜΙΧΑΛΗΣ ΜΠΑΚΑΣ
ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΛΟΓΟΣ

Ζούμε στιγμές από σενάριο ταινίας επιστημονικής φαντασίας με εκατοντάδες χιλιάδες νεκρούς σε όλο τον πλανήτη από μια πανδημία. Ξεφυλλίζοντας την ιστορία καταλαβαίνουμε ότι η πανδημία του κορωνοϊού δεν είναι η πρώτη που εμφανίστηκε στη Γη, ούτε η μεγαλύτερη και χειρότερη, αλλά είναι η πρώτη σε μια εποχή που χαρακτηρίζεται από την παγκοσμιοποίηση, από την ελαχιστοποίηση των αποστάσεων και των μεταφορών. Μια πεταλούδα κίνησε τα φτερά στην Κίνα, όπου ξεκίνησε η νόσος κι η πανδημία μεταφέρθηκε σε όλον τον κόσμο, θα λέγαμε παραφράζοντας τη γνωστή ρήση του Έντουαρντ Λόρεντζ.

Στα θετικά της κρίσης, πάντως, είδαμε ότι οι περισσότεροι από εμάς επαναξιολογήσαμε τις προτεραιότητές μας στη ζωή. Καταλάβαμε την αξία της οικογένειας, των κοινωνικών σχέσεων, της ανθρώπινης επαφής, της αλληλεγγύης. Είδαμε πως η λειτουργία της πολιτείας είναι ζωτικής σημασίας και πως η ελεύθερη οικονομία δεν μπορεί να αφεθεί ανεξέλεγκτη χωρίς να προστατευτεί ο δημόσιος τομέας και καίριες υπηρεσίες που αφορούν στην υγεία, την εκπαίδευση, το περιβάλλον, τη διατροφή. Επιπρόσθετα η πανδημία μάς έδειξε την αξία του φυσικού περιβάλλοντος και των ελεύθερων δημόσιων χώρων στις πόλεις. Οι άνθρωποι στις δύσκολες αυτές στιγμές αναζήτησαν διέξοδο στην επαφή τους με τη φύση, σε μια βόλτα στο δάσος, στο πάρκο ή μια ποδηλατάδα στην παραλία.

Είμαστε τυχεροί όσοι ζούμε στη Λέσβο, ένα νησί με πολλή ομορφιά, υπέροχο φυσικό περιβάλλον που ευτυχώς διασώθηκε όταν σε άλλα νησιά της Ελλάδας κατέστρεφαν τα πάντα. Τα χωριά μας κρατάνε ακόμα το χαρακτήρα τους, τη γραφικότητά τους και αυτό αποτελεί την μεγαλύτερη περιουσία μας. Η Δυτική Λέσβος αποτελεί πόλο προσέλκυσης επισκεπτών για την παρατήρηση των πουλιών, την περίοδο της μετανάστευσης κατά τους μήνες Απρίλιο και Μάιο. Χιλιάδες πουλάκνδες μετράνε τις ημέρες όλο το χρόνο για να έρθουν στο νησί μας να δουν αυτά τα υπέροχα πλάσματα.

Στο Μεσότοπο μάλιστα φέτος είχαμε τη χαρά να δούμε μετά από χρόνια και μια φωλιά πελαργών μέσα στο χωριό σε μια κολώνα της ΔΕΗ. Αυτό είναι πολύ σημαντικό καθώς η Λέσβος είναι το μοναδικό νησί της Μεσογείου που φωλιάζουν οι πελαργοί! Φωλιές πελαργών βλέπουμε και στην Αγία Παρασκευή, στην Καλλονή και τον Πολιχνίτο.

Ο πελαργός είναι ένα αρκετά μεγάλο πουλί, που το μήκος του ξεπερνάει το ένα μέτρο, οι φτερούγες του μπορεί να φτάσουν σε άνοιγμα τα δύο μέτρα και το βάρος του τα τέσσερα κιλά. Τρέφεται με έντομα, ερπετά (φίδια και σαύρες), βα-

τράχια ή μικρά θηλαστικά (αρουραίους, ποντίκια, τυφλοπόντικες).

Στην αρχαία Θεσσαλία είχαν παρατηρήσει ότι η θανάτωση πολλών πελαργών είχε συνέπεια την αύξηση των φιδιών και γι' αυτό το λόγο τον είχαν ιερό πτηνό και είχαν θεσπίσει έναν πρωτοφανή νόμο, ο οποίος εξίσωνε την εκτέλεση πελαργού με την ανθρωποκτονία επιβάλλοντας την αντίστοιχη ποινή.

Εξάλλου ο όρος «αντιπελάργηση» ορίζει την ανταπόδοση των παροχών που δέχτηκε το παιδί κατά την ανατροφή του προς τους ηλικιωμένους πια γονείς, καθώς οι νεαροί πελαργοί φροντίζουν ιδιαίτερα τους ηλικιωμένους τα τελευταία χρόνια της ζωής τους, βγάζοντας ακόμα και τα φτερά τους για να τους ζεστάνουν. Παλιότερα τα έλεγαν και τουρκοπούλια συνδέοντάς τα με τους μιναρέδες όπου έκαναν τις φωλιές τους, οπότε μετά την απελευθέρωση πολλοί στην νότια Ελλάδα στράφηκαν ηλιθιωδώς κατά των πελαργών και των φωλιών τους θέλοντάς να καταστρέψουν οτιδήποτε «οθωμανικό». Για καλή μας τύχη τα τελευταία χρόνια ο πληθυσμός τους αυξάνεται, ενώ η ΔΕΗ έχει ειδικά συνεργεία που τοποθετεί βάσεις στις κολώνες της για να μην καταστρέφονται οι φωλιές των πελαργών αλλά και να μην είναι επικίνδυνες.

Καλώς τα δεχτήκαμε το λοιπόν, ας ελπίζουμε ότι θα έχουμε σύντομα γεννητούρια και θα υποδεχόμαστε και τα επόμενα χρόνια αυτά τα υπέροχα πλάσματα στον Μεσότοπό μας!

Νεοσσόι πελαργών στην Καλλονή, Ιούνιος 2020
Φωτό Μιχ. Μπάκας

Η Ζοζέτ και ο Μπερνάρ, ο Αλέν και η Μαρί-Τερέζ, τα παιδιά και τα εγγόνια τους, είναι ήτρες της Ελλάδας, της Λέσβου και του χωριού μας. Εδώ και τριάντα χρόνια έρχονται αδιαλείπτως κάθε καλοκαίρι στον Μεσότοπο και χαιρόνται τις ομορφιές της φύσης και των ανθρώπων του. Τούτο τον τόπο τον λατρεύουν! Αυτή τη βαθιά τους αγάπη την είχε καταθέσει ο Αλέν σε προηγούμενο φύλλο της εφημερίδας μας με ένα ποίημα: «Ωδή στον Μεσότοπο». Αυτή τη φορά έρχεται η Ζοζέτ να εκφράσει τα συναισθήματά της με ένα εξαιρετικό άρθρο. Ευχόμαστε να είναι όλοι τους καλά και είθε, παρά τις μεγάλες δυσκολίες του σήμερα, να ανταμώνουμε σύντομα όλοι μαζί σε μέρη αγαπημένα...

(Θερμές ευχαριστίες στην Βάσω Παν. Κωνσταντιδέλλη, για την μετάφραση και την συνεργασία)

Φ.Β.

Γιατί είναι τόσο οδυνηρό και δύσκολο να φεύγω από τον Μεσότοπο...

Φεύγω πάντα από το Μεσότοπο με βαριά, σφιχτή καρδιά. Με δάκρυα στα μάτια να κυλούν, όσο κι αν προσπαθώ να ελέγξω τον εαυτό μου. Η Μορφία κλαίει, ο Φώτης συγκινείται, ο αποχαιρετισμός πρέπει να είναι γρήγορος... Η γιαγιά Βάσω στο δρομάκι μας ήξει «αντίο», η Μυρσίνη κι ο Παναγιώτης είναι εκεί για να μας ευχθούν: «Καλό ταξίδι, καλό χειμώνα και του χρόνου με υγεία...». Καθώς το αμάξι απομακρύνεται, το χωριό χάνεται πίσω από τον λόφο με το λευκό καμπαναριό να ξεχωρίζει στον γαλάζιο ουρανό. Και τα χιλιόμετρα σιωπηλά μας απομακρύνουν από τον παράδεισο...

Η επιστροφή ήταν πάντοτε μια προφανής αναγκαιότητα. Η Ελλάδα είναι ένα κομμάτι της ζωής μου. Σκεπτόμενη, στο πέρασμα του χρόνου, τις αναποδιές της ζωής, η επιστροφή μου κάθε καλοκαίρι στο χωριό, μπορείς να πεις πως ισοδυναμεί με ένα θαύμα! Με τον κορονοϊό και την προοπτική ενός τέτοιου ταξιδιού να απομακρύνεται, ο περιορισμός μάς κάνει να συνειδητοποιούμε ακόμα περισσότερο πόσο η επιστροφή μας κάθε χρόνο είναι απαραίτητη και ζωτικής σημασίας για εμάς.

Λατρεύω τη ζωή στο χωριό, τα δρομάκια που ζωντανεύουν από νωρίς το πρωί, τα πουλιά που τραγουδούν, τη σιωπή, την ηρεμία που μερικές φορές χαλά απότομα από τα περιστερία, το βήμα ενός γαϊδουριού στα λιθόστρωτα, όλο και πιο σπάνια τώρα πια... Από το κρεβάτι μου ή από το ντους ακούω τη Μαρία να καθημερίζει τους γείτονες: Την Ξένη, την Κλειώ, τη Χριστίνα και κείνες ν' απαντούν.

Μου αρέσει να πηγαίνω στην πλατεία για να ευχαριστηθώ ένα σκέτο, διπλό καφέ, σερβιρισμένο με επιμέλεια και κομψότητα από το Φώτη, τον καφετζή, που γνωρίζει από καρδιάς τις γεύσεις των πελατών του! Ποιος στη Rueil, στο προάστιο που μένουμε ή στο Παρίσι ξέρει ότι πίνω τον καφέ μου χωρίς ζάχαρη; Κανένας. Στο Μεσότοπο, δεν είμαστε ανώνυμοι, είμαστε οι «Γάλλοι», οι «πιστοί Γάλλοι», που κάθε καλοκαίρι -εδώ και 30 χρόνια- έρχονται στο χωριό, πιστοί στο ραντεβού τους!. Τα παιδιά μας έπαιζαν και μεγάλωσαν σε αυτή την πλατεία. Και τώρα φέρνουν τα δικά τους τα παιδιά, τα εγγόνια μας! Την Ελένη, το Ραφαήλ, το Νόαμ, τον Παύλο και τη Μάγκντα, που έρχονται τακτικά από τη γέννησή τους.

Ο Μεσότοπος είναι κάτι περισσότερο για αυτούς από ένα απλό χωριό όπου περνούν τις διακοπές τους. Είναι μια σημαντική άγκυρα στη ζωή τους, ένα ευλογημένο λιμάνι! Μόλις φτάσουμε, οι κάτοικοι του χωριού, μας καλωσορίζουν, μας αγκαλιάζουν, μας φιλούν, μας εύχονται μια ευχάριστη διαμονή κι ένα υπέροχο καλοκαίρι, ζητούν να μάθουν νέα για την οικογένειά μας. Ποιος στη Γαλλία μας υποδέχεται ποτέ έτσι; Η ανωνυμία, ο εγωισμός, η αδιαφορία απέναντι στον άλλο, κυριαρχεί στην πόλη, όπου γνωρίζω ελάχιστα ακόμα και τους γείτονές μου!

Στον Μεσότοπο οι σχέσεις είναι πιο ανθρώπινες, ζεστές! Όλοι σε χαιρετούν και σου χαμογελούν στον δρόμο. Σε φωνάζουν, όταν περπατάς, με το όνομά σου... Ποιος στη Γαλλία με καλεί με το όνομά μου, εκτός από τους συγγενείς και τους φίλους μου; Ποιος ξέρει το όνομα Ελένη στη Βουλγogne; Ποιος την αποκαλεί Ελενίτσα; Ποιος της δίνει ένα πεπόνι, φρέσκα σύκα που μαζεύονται νωρίς το πρωί ή μια τσάντα με μικρά άγρια ροδάκινα; Ποιος στη Rueil, μας πρόσφερε ποτέ τίποτα; Εδώ όλα αγοράζονται... Πόση αντίθεση με το χωριό!

Εδώ, μόλις φτάνουμε στο σπίτι, μας περιμένει ένα ψυγείο γεμάτο φρούτα και χυμούς, ευωδιαστές ντομάτες, τραγανά αγγούρια, μαρμελάδες. Το ντουλάπι είναι γεμάτο τρόφιμα: παξιμάδια, ψωμί, μέλι, ζυμαρικά, αλεύρι, ρύζι, ζάχαρη... Διασχίζοντας το δρόμο το πρωί, η Μαρία μάς προσφέρει απλόχερα ένα πιάτο ντομάτες γεμιστές, νόστιμες ζεστές και αρωματικές! Ποιος στη Rueil, μας καλεί ή έρχεται να δοκιμάσει κάτω από την πέργκολα ένα κουλουράκι ή ένα μελομακάρονο; Κανένας.

Η γιαγιά-Βασώ, μας φωνάζει στην αυλή της να γευτούμε ένα πιάτο ρεβίθια, να ετοιμάσουμε κολλοκυθολούλουδα! Η Μυρσίνη στέλνει με τον σύζυγό της πιπεριές γεμιστές με τυρί και κρέμα, τηγανιτές μελιτζάνες και κολλοκυθάκια, φρέσκα σύκα! Η Αθηνά μάς προσφέρει ντολμαδάκια, η Παναγιώτα ελιές, πατάτες, ντομάτες, ούζο! Ποιος στο δικό μας μέρος μας υποδέχεται ποτέ έτσι; Κανένας.

Τι εξαιρετική γενναιοδωρία και φιλοξενία! Τι συνεχής προσφορά στους άλλους! Τι δώρα! Όλες αυτές οι αρετές είναι εξαιρετικά σπάνιες αυτές τις μέρες. Ποιος νοιάζεται για εμάς στην πόλη; Κανένας. Ποιος δίνει τόσο πολύ χρόνο, κάνει τόσο προσπάθεια; Κανένας. Ποιος μας μαζεύει χαμομήλι κι αφεψήματα για το χειμώνα; Κανένας. Ποιος μας προσφέρει αποξηραμένα σύκα, λεμονόχορτο, φιδέ, μικρά χει-

ροποίητα ζυμαρικά; Κανένας. Στην αγορά της Rueil ο προμηθευτής λαχανικών, μας χαμογελά αλλά δεν μας καλωσορίζει δεν μας προσφέρει μπανάνες και φρούτα! Εδώ όλες οι ανθρώπινες σχέσεις επικεντρώνονται στα χρήματα, το κέρδος και τον ατομικισμό.

Η ζωή στο χωριό είναι απλή. Οι αγορές είναι γρήγορες, χωρίς μεγάλες ουρές κι όλα είναι κοντά: ο παντοπώλης, ο χασάπης, ο μανάβης, ο φούρνος, το φαρμακείο. Οι γυναίκες συγκεντρώνονται από νωρίς το σούρουπο έως αργά το βράδυ στο κατώφλι, απολαμβάνουν τη δροσιά και το βραδινό αεράκι ενώ κουβεντιάζουν, ακούν δίχως να διακόπτον, σου δημιουργούν μια πραγματική επιθυμία για διάλογο. Σε ποιον μπορώ να μιλήσω εδώ πέρα από τα αγαπημένα μου πρόσωπα; Σε κανέναν, παρά μόνο στο τηλέφωνο.

Φεύγοντας από το χωριό αφήνουμε το εκθαμβωτικό φως του μεσημεριού, το βαθύ και πυκνό μπλε του ασυνέφιαστου ουρανού, την ηρεμία, τη σιωπή, τη ζεστασιά, το τραγούδι των τσιτζίκιων, τη σκιερή πλατεία που το βράδυ συναντιούνται στα μεγάλα της τραπέζια αρκετές γενιές της ίδιας οικογένειας. Αφήνουμε το γαλάζιο της θάλασσας, τον ήλιο, τον άνεμο, τα βουνά, τα γαϊδουράγκαθα, τις πέτρες, τα κοπάδια των προβάτων και των βοοειδών, τις αίγες και τους χοίρους.

Αφήνουμε το μονοπάτι που οδηγεί στον Χρούσο, μια υπέροχη αμώδη παραλία, ακόμα γεμάτη κόσμο, που κολλυμπάς σε διάφανα νερά και την καντίνα της Δήμητρας που μας υποδέχονται με τόση καλοσύνη. Τα παιδιά ενθουσιάζονται εδώ, τρέχουν, βουτάνε στο νερό, παίζουν με την άμμο.

Φεύγουμε από το Ταβάρι, την καφετέρια του Κώστα δίπλα στη θάλασσα, τον «Παλούκο», που τρώμε πάντα ένα υπέροχο μεσημεριανό γεύμα από τοπικά και φρέσκα προϊόντα.

Φεύγουμε από την πλατεία, την καρδιά του χωριού, που ζωντανεύει κάθε πρωί. Τι υπέροχο μέρος να κάθεται, στη σκιά του πλατάνου! Τι χαρά να είσαι εκεί, να πίνεις τον καφέ σου, να βλέπεις να χαιρετά ο ένας τον άλλον, να καθυστερούν όταν συναντούν έναν γνωστό, να χαιρόνται, να κουβεντιάζουν, να παίζουν χαρτιά, να ανταλλάσσουν νέα...

Αφήνουμε την απλότητα της ζωής του χωριού για το γκριζό χρώμα, το κρύο κλίμα, τις χαμηλές θερμοκρασίες, τα πουλόβερ, την πόλη και την ανωνυμία. Μόνο η έκφραση «Καλό Χειμώνα» συνοψίζει όλα όσα θα βρούμε στη Γαλλία. Μοιάζει σαν ένα τούνελ από το οποίο δε θα βγούμε ξανά, παρά σε έντεκα μήνες...

Αφήνουμε μια ζωή χωρίς οθόνες, μια ζωή που ο χρόνος κυλά αργά και τα πράγματα δεν αλλάζουν. Αφήνουμε μια πολύ αγαπητή φίλη, τη Βάσω, με την οποία συνομιλούμε με ανοιχτές καρδιές κατά τη διάρκεια του πρωινού μας μπάνιου, στην παραλία του Ποδαρά. Αφήνουμε φίλους, το Φώτη, τη Μορφία, το Ντίνο, την Ελπίδα, το Φώτη, τη Μυρσίνη, το Στράτο, τη Μαρία... Φίλους με τους οποίους οι δεσμοί μας εμβαθύνονται κάθε χρόνο κι ανυπομονούμε να ξανασμίξουμε κάθε φορά.

Αφήνουμε μια μεγάλη γλύκα της ζωής, τις ξέγνοιαστες διακοπές, τον χρόνο που μοιραζόμαστε με τα παιδιά και τα εγγόνια, τη γλυκύτητα των βραδιών που περνάμε στην πλατεία. Αφήνουμε πίσω το σπίτι μας με τη γαλάζια πόρτα, με την αυλή του, το πηγάδι, το βασιλικό και τα πουλιούδια του. Αφήνουμε πίσω το χαμόγελο και το καλό χιούμορ της γιαγιά-Βασώ. Αφήνουμε πίσω τον ήλιο, το φως, τα δροσιστικά θαλάσσια μπάνια, τις μέρες που πέρασαν ξέγνοιαστα. Αφήνουμε πίσω το χωριό και την καμπάνα της εκκλησίας. Αφήνουμε πίσω τους πωλητές του δρόμου που διασχίζουν το χωριό για να πουλήσουν: ψάρια Ταβαρίου, ρεβίθια, κρεμμύδια, σκόρδα, κοτόπουλα, πατάτες από το Χρούσο. Αφήνω πίσω τις γεύσεις και τα αρώματα της παιδικής μου ηλικίας.

Φεύγουμε από τον παράδεισο και λαχταρούμε τον γυρισμό...

Josette Starck

Τα δέκα χρόνια της Κατοχής και του Εμφύλιου διαδέχτηκαν χρόνια εξίσου δύσκολα, οικονομικά τουλάχιστον, σε μια ρημαγμένη χώρα, όπου οι άνθρωποι εξαντλημένοι από τη θηριωδία του πολέμου, ήθελαν πια να ζήσουν μια ήρεμη ζωή. Σημειώθηκαν μεγάλα ρεύματα αστυφιλίας και μετανάστευσης καθώς οι άνθρωποι προσπαθούσαν να βρουν σταθερή εργασία με ικανοποιητικές απολαβές κι έτσι έφευγαν μαζικά από την ύπαιθρο για την πρωτεύουσα, αλλά και για το εξωτερικό.

Στην Αθήνα, όσοι αποφάσιζαν την οριστική τους διαμονή εκεί, έκαναν κύριο σκοπό τους να βάλουν το κεραμίδι πάνω από το κεφάλι τους, την απόκτηση στέγης δηλαδή, για να εξασφαλίσουν την οικογένειά τους. Με μεγάλες δυσκολίες, χωρίς χρήματα, παρά μόνο με τον ιδρώτα του προσώπου τους. Πώς τα κατάφεραν; Με την αλληλεγγύη των Μεσοτοπιτών βεβαίως, που ήταν συγκινητική, καθώς ο ένας βοηθούσε τον άλλο στην οικοδόμηση των σπιτιών, οικοδόμοι γαρ όλοι.

Ο αγαπητός μας κ. Ντίνος Σαραντίδης τα περιγράφει γλαφυρά και θα του δοθεί ο λόγος, αφού πρώτα εκφράσουμε τις θερμές ευχαριστίες μας που μας εμπιστεύτηκε και μοιράστηκε μαζί μας τις πολύτιμες αναμνήσεις του.

Αύγουστος 1944. Οι ψαράδες πέρανε: δεν είναι θεριό (=φώκια) αυτό το πράγμα που έτρωγε τα ψάρια από τα δίχτυα τους, άλλο πράγμα είναι... Φοβούνταν να πούνε ότι ήταν υποβρύχιο. Και πράγματι ένα υποβρύχιο τριγύριζε στην περιοχή Χρούσου και Ταβαριού. Το Σάββατο 9 Σεπτεμβρίου, το πρωί, πέρασαν 6-7 γερμανικά πλοία με δύο αεροπλάνα να πηγαινοέρχονται από πάνω. Πήγαν στη Μυτιλήνη να πάρουν τους Γερμανούς στρατιώτες και 2 τα μεσάνυχτα, της 10ης Σεπτεμβρίου, ημέρα Κυριακή, φύγαν οι Γερμανοί από τη Μυτιλήνη. Απελευθέρωση, χαρές και πασχαλιές. Και άρχισε το φεύγα από τον Μεσότοπο, πού αλλού; στη μάνα Αθήνα των Μεσοτοπιτών.

18 Οκτωβρίου 1944, φύγαν οι Γερμανοί και από την Αθήνα. Άρχισαν να φεύγουν κάτι ήλιοι χωριανοί, δειλά δειλά, γιατί δεν ξέρανε ακόμη την κατάσταση στην Αθήνα. Οι συγκοινωνίες ήταν με καΐκια, γιατί τα βαπόρια είχαν καταστραφεί. Ταξίδευαν με τα καΐκια του χωριού, το «Ταξίδαρχης» του καπτάν-Γιάννη Γωγή-Μούχαλου και το «Γεώργιος» του καπτάν-Νίκου Μοσχόβη-Ζουρντζή.

Με την άφιξη των παλαιών κατοίκων της Αθήνας, συν τους καινούριους νέους που ήρθαν για να εργασθούν, δημιουργήθηκε οξύ πρόβλημα κατοικίας. Δεν άκουγες βρήκα σπίτι, άκουγες βρήκα δωμάτιο, δηλαδή συγκατοίκηση με άλλους. Η συγκατοίκηση ήταν 5-6 άτομα εργένηδες σε ένα δωμάτιο, ενώ οι παντρεμένοι με οικογένεια και παιδιά είχαν ένα δωμάτιο και εξωτερικά κοινόχρηστη κουζίνα και WC.

Όχι οξύ, οξύτατο ήταν το πρόβλημα στέγασης, τόσο που ερχότανε μόνο ο άντρας να εργαστεί και η υπόλοιπη οικογένεια έμενε στο χωριό. Έφευγαν τον Απρίλιο από το χωριό και επιστρέφανε το Νοέμβριο. Τότε οι οικοπεδούχοι αρχίσανε να διαφημίζουν τα οικοπέδά τους σε ραδιοφωνικές εκπομπές, τις περίφημες πωλήσεις οικοπέδων με φως, νερό, τηλέφωνο σε λίγη ώρα από την Ομόνοια!

Οι Μεσοτοπίτες γύρω στα 1950 άρχισαν να σκέπτονται για αγορά οικοπέδου, αλλά χρήματα δεν υπήρχαν. Οι πρώτες αγορές γίναν με πωλήσεις στο χωριό, άλλος το σπίτι, άλλος το χωράφι και κανένα δάνειο μεταξύ τους, υπόψιν ότι οι συναλλαγές γίνονταν με λίρες χρυσές. Έδιναν μια προκαταβολή και τα υπόλοιπα μηνιαίες δόσεις με γραμμάτια. Οι περιοχές όπου αγοράστηκαν οικοπέδα ήταν σε όλο το Ήκονοπέδιο Αττικής, ανατολικά, δυτικά, βόρεια, νότια.

Το οικοπέδο αγοράστηκε, τώρα πώς χτίζουν; Χρειάζονταν υλικά, μεροκάματα, αλλά χρήματα καθόλου. Τα τότε οικοπέδα, χωράφια χωρισμένα με ιδιωτικά ρυμοτομικά σχέδια. Αμέσως γίναν στις περιοχές οι μάντρες οικοδομικών υλικών, τούβλα, τσιμέντα, ασβέστη, άμμος, νταμαρίσιο χαλίκι, πέτρες.

Και οι μάντρες πουλούσανε υλικά με ευκολίες πληρωμής και οι τράπεζες διευκόλυναν την κατάσταση προεξοφλώντας τα γραμμάτια με νόμιμο τόκο. Εδώ εκδηλώθηκε το μέγεθος της αλληλεγγύης των Μεσοτοπιτών. Πολλοί εργολάβοι οργάνωναν ομάδες εθελοντών να συνεισφέρουν τέχνη και κόπο στο συνάνθρωπο, να εξασφαλίσουν το κεραμίδι πάνω στο κεφάλι του. Όλοι οι μαστόροι, νέας εκδόσεως και παλαιάς, πατροπαράδοτοι και μη, χτίστες, σοβατζήδες, εργάτες, όλοι επί ποδός. Και όχι με ραθυμία και το σκεπτικό ότι κάνουν αγγαρεία, αλλά με χαμόγελο, ενθουσιασμό και τρεχάλα! Την αλληλεγγύη της Κατοχής την μετέφεραν οι Μεσοτοπίτες από το χωριό στην Αθήνα.

Τα πρώτα δωμάτια που χτίζονταν, όπως ήταν ασοβάτιστα, με τα τούβλα, γίνονταν κατοικήσιμα με μια κουζίνα εξωτερική και ένα βαρέλι που περνούσε ο νερούλης και το γέμιζαν νερό με τον τενεκέ.

Άρχιζε το σκάψιμο, τα θεμέλια, μετά οι χτίστες το χτίσιμο. Οι εργάτες έκαναν τη λάσπη και την κουβαλούσαν στο γιαπί. Μετά θέλανε σκαλωσιά, πρόθυμοι οι παλιοί εργολάβοι που είχαν ξυλεία να τη δώσουν. Γινόταν η σκαλωσιά

Διακρίνονται ο Χαράλαμπος Βογιατζής, ο όρθιος μόνος του και ακριβώς από επάνω του ο Στράτος Μιχαηλίδης (1962-64)

και προχωρούσε το χτίσιμο. Να καθουπωθεί η σκεπή του δωματίου, να μπουν τα σίδερα, να γίνει με μαδέρια (επικλινές επίπεδο) η ανάβαση των εργατών που με τον τενεκέ στο ώμο μετέφεραν το μπετόν στην ταράτσα. Το άδειασμα του τενεκέ είχε την τεχνική του, το μπετόν να μπει και κάτω από τα σίδερα, να αλφαδιαστεί και να δώσουν μια μικρή κλίση να φεύγουν τα νερά, να μην λιμνάζουν στην ταράτσα. Τότε που χτίζονταν αυτά, δεν υπήρχε ούτε μπετονιέρα, ούτε αναβατόρια, όλα γίνονταν με τα χέρια και τα πόδια.

Για να έχει καλό αποτέλεσμα ένα έργο, χρειάζεται εκτός από τα χέρια και η καλή οργάνωση. Η ομάδα είχε τον μπό-

ση (εργοδηγό), τους μαστόρους, τους επίκουρους και τους ανειδίκευτους. Ο μπόσης, ήταν ο πολύ έμπειρος οικοδόμος, που οργάνωνε την επιχείρηση. Οι μαστόροι εκτελούσαν τις εντολές και οι επίκουροι εργάτες να τρέχουν. Άλλοι να πάνε λάσπη στον χτίστη, άλλοι να σκάβουν τα θεμέλια, γκασμάς και φτυάρι, άλλοι να προσφέρουν ανάλογα με την ικανότητα και τις γνώσεις που είχαν, κανείς να μη μείνει στάσιμος.

Επειδή οι περιοχές που γίνανε οικοπέδα δεν ήταν στο σχέδιο πόλεως, όλες αυτές οι προσπάθειες ήταν παράνομες και ορισμένες φορές πήγαν και στα δικαστήρια. Οι δραστηριότητες αυτές, με τα αυθαίρετα και παράνομα σπίτια και οι διώξεις, κίνησαν το ενδιαφέρον της πολιτείας να βρεθεί λύση στο πρόβλημα στέγης.

Ποιοι ήταν οι κατάλληλοι; οι αρχιτέκτονες. Και το συνέδριο αρχιτεκτόνων που έγινε το 1956, έβγαλε (αφού μελέτησε όλες τις συνθήκες διαβίωσης του ελληνικού λαού) ότι η Ελλάδα χρειάζεται και πρέπει να κτιστούν 600.000 διαμερίσματα. Τότε αρχίσανε τα ερωτηματικά, πού θα χτιστούν και πώς; Με τι χρήματα; Πού για να έχουν ύδρευση, αποχέτευση, ηλεκτρισμό, τηλέφωνο, οδοποιία;

Οι ειδικοί πολεοδομοί στους οποίους ανατέθηκε η μελέτη, αποφάνθηκαν ότι οι τα έργα υποδομών σε ακάλυπτες εκτάσεις θα ήταν πολύ δαπανηρά. Τα οικοπέδα σε κατοικημένες περιοχές δεν επαρκούσαν και τότε έδωσε τη λύση η ανταπαροχή. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών, Εθνικής Οικονομίας και Δημοσίων Έργων και Ανοικοδομήσεως, αποφασίστηκε τα διαμερίσματα των 85 τετραγωνικών μέτρων, κοστολόγιο συν-πλην 400.000, το μισό 200.000, προκαταβολή στον εργολάβο και διάρκεια πληρωμής από 10, 15, 20 χρόνια εντόκως και τις άλλες 200.000 γραμμάτια στον εργολάβο.

Εκτός της αποκτήσεως διαμερίσματος από ανταπαροχή ή αγορά, ήταν και η αυτοκατασκευή. Όταν είχες οικοπέδο άρτιον, έτσι το πέρανε, και εντός σχεδίου, μπορούσες να πάρεις 200.000 δάνειο και όταν δεν τελείωνε η οικοδομή, μπορούσες να πάρεις άλλες 50.000. Και με αυτό τον τρόπο κατορθώσανε πολλοί και απέκτησαν σπίτι.

ΜΕΣΟΤΟΠΙΤΙΚΑ ΝΕΑ ΔΙΜΗΝΗ ΕΚΔΟΣΗ

Ιδιοκτήτης: Σύλλογος Μεσοτοπιτών Λέσβου «Η ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΗ»
ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗΣ 33, ΔΑΦΝΗ, 172 34 ΑΘΗΝΑ | ΤΗΛ.: 210 9707417 FAX: 210 9762595
www.mesotopites.weebly.com | e-mail: anagenme@gmail.com
Υπεύθυνη έκδοσης: Αντζέλα Κοντού, angelakontou1971@gmail.com

Συντακτική ομάδα:

Εύα Καφετζή, Ελευθερία Κωσταντή, Δέσποινα Παναγιωτάρα,
Μαρία Παναγιωτάρα, Αρτέμις Φιλιππίδης, Ευαγγελία Χυδεριώτου

ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ - ΠΑΡΑΓΩΓΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ: ΕΛ. Ι. ΚΑΡΤΕΡΗΣ & ΣΙΑ Ο.Ε.
ΝΙΚΑΙΑΣ 10, 104 34 ΑΘΗΝΑ ΤΗΛ.: 210 88.26.392, FAX: 210 88.20.655, peritechnon@yahoo.gr

Η Συντακτική ομάδα δικαιούται να συντέμνει, να τροποποιεί ή να απορρίπτει κείμενα προς δημοσίευση, ολόκληρα ή μέρος αυτών, αν είναι αντίθετα προς το καταστατικό του Συλλόγου ή τον κανονισμό της εφημερίδας και εάν κρίνει ότι μπορεί να προκαλέσουν προβλήματα στις σχέσεις των μελών και στις σχέσεις με τρίτους. Όλα τα προς δημοσίευση κείμενα πρέπει να υπογράφονται από τους συντάκτες τους και θεωρείται δεδομένο ότι εκφράζουν τις προσωπικές τους απόψεις.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΑΝΑΓΓΕΛΙΑ ΓΑΜΟΥ

- Ο Μιχαήλ Καταχανάς του Μιχαήλ και η Ελένη Σγουράκη του Νικολάου πρόκειται να παντρευτούν το Σάββατο 26 Σεπτεμβρίου 2020 στον Ιερό Ναό Ζωοδόχου Πηγής στη Νέα Ιωνία.

ΓΑΜΟΙ

- Η Βασιλική Κατσαρού του Κωνσταντίνου και ο Χαράλαμπος Ιωσηφέλλης του Ιωάννη παντρεύτηκαν στον Μεσότοπο.
- Η Κατερίνα Πλάτωνος Σαραντίδη και ο Χρήστος Γούλλας του Δημητρίου παντρεύτηκαν στη Βάρκιζα.

ΓΕΝΗΣΕΙΣ

- Η Χρυσάνθη Ζαγκούλη του Βασιλείου και ο Βασίλης Μπάκας, απέκτησαν κοριτσάκι στη Μυτιλήνη.

ΒΑΦΤΙΣΕΙΣ

- Η Μυρσίνη Βουδούρη και ο Γιάννης Καζάνης βάφτισαν το αγοράκι τους στον Μανταμάδο και το ονόμασαν Κυριάκο.
- Η Βασιλική Καρασεφανή του Αναστασίου και ο Παναγιώτης Κουρήλης του Κων/νου βάφτισαν τα δίδυμα κοριτσάκια τους στη Μυτιλήνη και τα ονόμασαν Δανάη και Ίριδα.
- Ο Πάνος Πιπίνης του Χρήστου και η Μαρίνα Ζώταλη του Κων/νου βάφτισαν το κοριτσάκι τους στην Αθήνα και το ονόμασαν Χριστίνα.
- Ο Παναγιώτης Σαραντίδης του Γιάννη και η Δώρα Σαραντίδου βάφτισαν το αγοράκι τους στη Βάρη και το ονόμασαν Γιάννη.

Ευχόμαστε συγχαρητήρια στις οικογένειες για τα ευτυχή γεγονότα και συλλυπητήρια στους οικείους των εκλιπόντων.

ΑΓΓΕΛΙΑ

ΠΩΛΕΙΤΑΙ

Σπίτι ανακαινισμένο στο πάνω χωριό. Τηλ. Επικοινωνίας: 6974863998, Μιχαήλ Βασιλάς.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΑ

- Θα θέλαμε να ευχαριστήσουμε, από καρδιάς, οικογενειακώς πολύ, το Σύλλογο Μεσοτοπιτών Λέσβου "Η Αναγέννηση", τους αιμοδότες της και την κα Γιώτα Πλωμαρίτου, για την άμεση ανταπόκρισή τους στην ανάγκη μας για αίμα. Το εκτιμούμε πραγματικά πολύ... Να είστε όλοι καλά!
Οικογένεια Παναγιώτη Δ. Κωνσταντιδέλλη
- Ευχαριστώ πολύ την ομάδα αιμοδοτών του Συλλόγου και ιδιαίτερα τον κύριο Βασίλη Βογιατζή, για την άμεση επέμβαση προκειμένου να δοθεί μία φιάλη αίμα για το χειρουργείο της συζύγου μου. Η ευγένεια και η φιλική αντιμετώπιση στο πρόσωπό μου, με έκαναν ακόμη μια φορά να νιώσω περηφάνεια για τον τόπο μου και τους ανθρώπους του. Εύχομαι υγεία σε όλους και καλή συνέχεια στο τόσο ΑΝΘΡΩΠΙΝΟ έργο σας. Με εκτίμηση,

Παναγιώτης Καταχανάς

- Η Δέσποινα Ιωσηφέλλη του Αρτεμίου, ευχαριστεί τον Σύλλογο για τις 3 φιάλες αίμα που της παραχώρησε για την εγχείρησή της.
- Η Σαφώ Καρδαρά του Παναγιώτη ευχαριστεί θερμά τους αιμοδότες του χωριού και τους υπεύθυνους αιμοδοσίας του συλλόγου «Μεσότοπος» για το αίμα που της δόθηκε για την επέμβασή της και εύχεται σε όλους υγεία.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΑ ΑΠΟ ΤΟ ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΜΕΣΟΤΟΠΟΥ

- Ένα θερμό ευχαριστώ στην κυρία Μάγδα Βαηληή-Κωνσταντιδέλλη για το κέρασμα που πρόσφερε στα παιδιά του σχολείου, στη μνήμη του πρόσφατα θανόντα θείου της, Βασίλη Καλόγηρου του Ευαγγέλου.
- Το Δημοτικό Σχολείο ευχαριστεί τους Σταύρο και Σταυρίτσα Βήλωτιδέλλη για την προσφορά του ποσού των 100€, για τη συμπλήρωση τριών ετών από το θάνατο της μητέρας τους Δήμητρας Βήλωτιδέλλη. Το ποσό πέρασε στο ταμείο του Συλλόγου Γονέων και θα αξιοποιηθεί για ανάγκες αισθητικής παρέμβασης του σχολείου.

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΥΠΕΡ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

- Η Τώνια Ευαγγελιάτου στη μνήμη των γονιών της προσφέρει 30€.
- Ο Κώστας Γρηγ. Πιπίνης στη μνήμη του Βασίλη Πιπίνη και της Χρύσας Καρδαρά προσφέρει 250€.
- Η Ευπραξία Σωτηρέλλη στη μνήμη του συζύγου της και του εγγονού της Αριστείδη Βουρνάζου προσφέρει 50€.
- Η Ευπραξία Σωτηρέλλη στη μνήμη των αδελφών της Ευάγγελου και Κων/νου Κελαϊδίτη προσφέρει 50€.
- Ο Μάκνης και η Καίτη Σκομβούλη στη μνήμη της Χριστίνας Σκαρβέλη προσφέρουν 50€.
- Η Χριστίνα Ράλλη-Καλαμπάκα για συνδρομή εξωτερικού 200\$.

Στους δύσκολους καιρούς που περνάμε η συνδρομή όλων είναι απαραίτητη για να μπορεί ο Σύλλογος να συνεχίζει σταθερά την πορεία του.

Ευχαριστούμε πολύ τα μέλη μας που στηρίζουν τη συλλογική δράση και πληρώνουν τη συνδρομή τους (συνδρομή μέλους 20€, συνδρομή μόνο για εφημερίδα 15€, συνδρομή εξωτερικού 50€).

Σας υπενθυμίζουμε ότι μπορείτε να τακτοποιήσετε τη συνδρομή σας ερχόμενοι στο Σύλλογο κάθε Δευτέρα 18.00 - 21.00 μ.μ. (210 9707417). Επίσης μπορείτε να καταθέσετε τη συνδρομή σας στην Τράπεζα Πειραιώς GR16 0172 0660 0050 6604 5290 408 (Σύλλογος Μεσοτοπιτών). Παρακαλείσθε να ενημερώνετε τον ταμία, Αρτέμη Φιλιππίδη, για την κατάθεσή σας στο τηλ. 6932416314. (Ο παλιός λογαριασμός στην Alpha Bank δεν ισχύει πια.)

Dr. Χρυσάνθη Αναματερού
Ενδοκρινολογία-Μεταβολισμός
Σακχαρώδης Διαβήτης

Απόφοιτος Ιατρικής Σχολής Αθηνών
Διδάκτωρ Πανεπιστημίου Χαϊδελέργης &
τ. Επιμελήτρια Πανεπιστημιακής Κλινικής Χαϊδελέργης

Ιερέως Δούση 67 & Ευκαλύπτων,
151 26 Ανάβρυτα - Μαρούσι

τ/φ + 30 211 0158 465
κ + 30 697 2619 283
chrysanthianam.iatreio@gmail.com

Μαρίνα Καρδαρά Μ.Δ.
ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ - ΟΦΘΑΛΜΙΑΤΡΟΣ

Ειδικευθείσα εις
Γεν. Νοσοκ. Αθηνών "Γ. ΓΕΝΝΗΜΑΤΑΣ"

Λεωφ. Γαλατσίου 58-60
Αθήνα
e-mail: markardara@hotmail.com

τηλ. 210 2010444
κιν. 6937 001287

Έχεις μήνυμα_

Καλοκαίρι μάτια μου, ο αγέρας ζεστός χάιδεψε το κορμί σου μα εσύ ρίχνης...
Ο ήλιος φωτιά, τύλιξε την ανάσα σου, μα εσύ και πάλι ρίχνης...
Μα όταν σ' αγκάλιασα τότε αφήθηκες, τα μάτια έκλεισες και χαμογέλασες.
Μη μου ριγιάς ψυχή μου, πάντα θα είσαι μέσα μου...

Σκορπιός

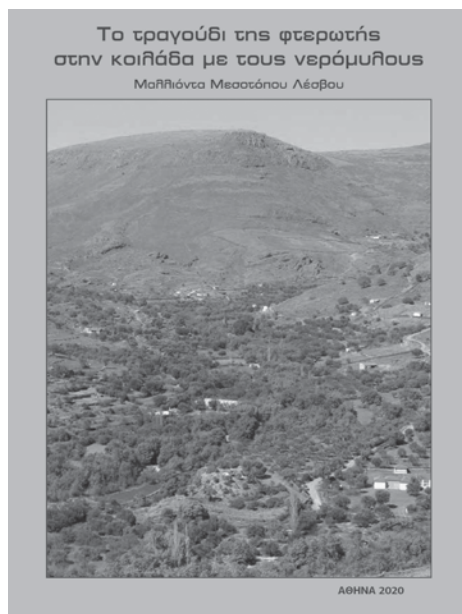
Ένα νέο μεσοτοπικό βιβλίο γεννιέται...

Ο Μεσότοπος ανάμεσα στους πολλούς και αξιόλογους ανθρώπους του, ευτύχησε να έχει στις τάξεις του και τον Πάνο Κοντέλη, τον αείμνηστο μπάρμπα-Πάνο μας, ο οποίος στους «μικρούς του κόσμους», το δίτομο έργο του: «... ο κόσμος ο μικρός... Μεσότοπος Λέσβου», κατέγραψε κομμάτια της ιστορίας και της λαογραφίας του τόπου μας. Άξιος συνεχιστής του νομίζω ότι είναι ο δάσκαλός μας, ο Φώτης Βασιλόγλου. Με αφορμή την νέα του δουλειά θα σας παρουσιάσω μια κουβέντα-«μπαφίρα», που είχα μαζί του. Αν ήμουν δημοσιογράφος μπορεί να το έλεγα... συνέντευξη!

Φώτη, θύμισέ μας λίγο τις προηγούμενες προσπάθειές σου...

Φίλε Βασίλη, σε ευχαριστώ πολύ για την κουβέντα. Συνεχίζω την προσπάθεια έκδοσης τοπικών βιβλίων, που μιλούν για τον Μεσότοπο και διασώζουν ένα κομμάτι της πλούσιας προφορικής μας παράδοσης. Το πρώτο μου βιβλίο ήταν το «**Ένα καλό-θι ιστορίες... η τέχνη της καθαθοπλεκτικής στον Μεσότοπο Λέσβου**» - 2010, και το δεύτερο: «**Ως τρέχ(ι) του νιρό... τα νερά και οι ιστορίες τους στον Μεσότοπο Λέσβου**» - 2013.

Πώς θα είναι ο τίτλος στο νέο σου πόνημα και ποια ήταν η αφορμή γι' αυτή την προσπάθεια;

Το καινούργιο βιβλίο μιλά για τη Μαθλιόντα και τους νερόμυλους, οι οποίοι έστεκαν και άλεθαν εδώ και εκατονταετίες στην όμορφη αυτή κοιλάδα με τα τρεχούμενα νερά! Τίτλος του: «**Το τραγούδι της φτερωτής στην κοιλάδα με τους νερόμυλους- Μαθλιόντα Μεσοτόπου Λέσβου**». Αιτία ήταν πως οι ιστορίες -οι θύμψεις των ανθρώπων μας για την Μαθλιόντα- είναι πολλές κι αξίζει να τις μοιραστούμε και να τις αφήσουμε προίκα στις επόμενες γενιές. Αφορμή όμως ήταν ο σταθερός στόχος των Συλλόγων «Αναγέννησης» και «Μαθλιόντας», που εδώ και δυο δεκαετίες σχεδόν είχαν κοινό όνειρο, με την βοήθεια όλων των Μεσοτοπιτών, να

αναστήσουν στη Μαθλιόντα τον νερόμυλο του **Γιάννη Καταχανά**. Η δύσκολη αυτή προσπάθεια άρχισε να καρποφορεί τα τελευταία χρόνια και το έργο εντάχθηκε στο πρόγραμμα Leader, με χρηματοδότηση από την Ευρωπαϊκή Ένωση. Ήδη οι εργασίες προχωρούν με γοργό ρυθμό! Έπρεπε παράλληλα με την αναστήλωση και την αυριανή λειτουργία του Μύλου να ερευνήσουμε, να μαζέψουμε υλικό από τις πηγές, από τις θύμψεις των παλιότερων, να τις καταγράψουμε για να έχουμε όλο το ιστορικό πλαίσιο μέσα στο οποίο λειτουργούσαν οι μύλοι, κι ο συγκεκριμένος μύλος στην όμορφη κοιλάδα τα χρόνια εκείνα.

Από το «καλόθι» του πρώτου σου συγγράμματος βγήκε θησαυρός και από το δεύτερο βιβλίο σου, για τα «νερά του χωριού» μπόλικη δροσιά! Δώσε μας τώρα μια ιδέα για το περιεχόμενο του νέου βιβλίου σου.

Οι γραπτές πηγές για την περιοχή μας δεν είναι πλούσιες. Η προσπάθεια ξεκινά από την αρχαιότητα, την εποχή της Σαπφούς, στο κράτος της αρχαίας Ερεσού. Αναζητήσαμε προϊστορικά ίχνη στον Αϊ Λια, στον Πορτό, στον ποταμό Μαθλιόντα με την βοήθεια της έρευνας των αγαπητών κ.κ. Βασίλη Κουμαρέλα και Μάκη Αξιώτη, που λατρεύουν τη Λέσβο και το χωριό μας. Εξαιρετική πηγή το βιβλίο του κ. **Κων. Καμπουρίδη**: «Η Λέσβος τον 16ο αιώνα», το οθωμανικό κατάστιχο του 1548 και την λειτουργία 27 νερόμυλων στη Μαθλιόντα! Μαζέψαμε στοιχεία για τους αρχαίους υδρόμυλους και την εξέλιξή τους. Μεγάλο κομμάτι του βιβλίου οι θύμψεις των γεροντότερων, με ένα σημαντικό κομμάτι τους να έχει καταγραφεί στο δίτομο έργο του Πάνου Κοντέλη «...ο κόσμος ο μικρός», οι παλιοί μυλωνάδες, πόσο σημαντική ήταν η λειτουργία των μύλων για τον Μεσότοπο και τα περίχωρα. Ο αγώνας για τη ζωή, οι σχέσεις των ανθρώπων, η παραγωγή, τα πανηγύρια. Τα έργα στην Μαθλιόντα: το γεφύρι, τα αρδευτικά, τα ντάμια και οι κούλες. Κι ύστερα η ζωή στα πέτρινα χρόνια... την Κατοχή και τον Εμφύλιο. Το «τέλος εποχής» με το κλείσιμο των νερόμυλων και το άνοιγμα των πετρελαιοκίνητων μηχανών στο χωριό. Κλείνει το βιβλίο με την ιστορική διαδρομή του «ονείρου» της αναπαλαίωσης και λειτουργίας του νερόμυλου

Καταχανά. Όλα αυτά τα χρόνια της επίπονης και φιλόδοξης προσπάθειας, μέχρι να φτάσουμε σήμερα στα έργα που γίνονται στον Μύλο και που με την ολοκλήρωσή τους -και τη βοήθεια όλων- μπορεί να συνδράμουν στην αναπτυξιακή προ-

οπική του τόπου μας! Στο κεφάλαιο αυτό ευχαριστώ πολύ το Δ.Σ. του Συλλόγου μας και ιδιαίτερα την πρόεδρό μας Παναγιώτα Πλωμαρίτου για τη βοήθεια.

Πες μας λίγο λόγια και για την έκδοση.

Το νέο βιβλίο, όπως και το δεύτερο με «τα νερά», είναι ευγενική χορηγία της Τεχνικής Εταιρείας «ΜΑΛΛΙΟΝΤΑ ΑΤΕ» (Ηροδότου 33, 151 22 Μαρούσι), του αγαπητού φίλου και συγχωριανού μας **Γιώργου Ευστρ. Βασιλά**, τον οποίο γι' άλλη μια φορά ευχαριστώ πολύ. Χωρίς την βοήθεια αυτή είναι σχεδόν βέβαιο πως η προσπάθεια δεν θα είχε ευοδωθεί. Θερμές ευχαριστίες σε όλους τους συνεργάτες, σε όσους βοήθησαν και μου εμπιστεύτηκαν θύμψεις και φωτογραφικό υλικό.

Για όσους απ' αυτούς δεν είναι πια εν ζωή, ας είναι η μνήμη τους αιώνια...

Το βιβλίο θα τυπωθεί από την παραγωγή «ΠΕΡΙΤΕΧΝΩΝ», της **Ραλλούς και Λευτέρη Καρτέρη**, τους οποίους και ευχαριστώ.

Μετά από αυτό μας ετοιμάζεις κάτι άλλο;

Η λαϊκή παράδοση του Μεσοτόπου είναι πλούσια. Είχα τη χαρά να μαζέψω πολύ σημαντικό υλικό, θύμψεις, φωτογραφίες κ.ά. τα τελευταία 31 χρόνια και συνεχίζω... Με σημάδεψε η προσφορά του συγγραφέα Πάνου Κοντέλη και του εκδότη του Συλλόγου μας, της «Αναγέννησης», στην συγγραφή του δίτομου Ιστορικού και Λαογραφικού βιβλίου του χωριού. Για φαντάσου να μην είχαμε αυτά τα βιβλία; Πόσο πιο φτωχοί θα ήμασταν και πόσα από αυτά που ζωντάνεψαν στον μέσα κι έξω Μεσότοπο, τις τελευταίες δεκαετίες, δεν θα είχαν καρπίσει, γιατί θα μας έλειπε ο σπόρος για το φύτεμα...

Όταν πριν από 15 περίπου χρόνια, ο αείμνηστος μπάρμπα-Πάνος, μου παρέδωσε το αρχειακό υλικό του, μέρος από το οποίο είναι και ανέκδοτο, ένιωσα ακόμη πιο βαθιά την ανάγκη να συνεχίσω την προσπάθεια... Μακάρι να είμαστε όλοι καλά να χαρούμε και να «κεραστούμε» πολλή: κι άλλα βιβλία, λευκώματα, μουσικές εκδόσεις, γιατί οι πλούτος αυτού του «κόσμου του μικρού», είναι πραγματικά «Μέγας»! Είθε οι περιστάσεις οι συγκυρίες και οι άνθρωποι να βοηθήσουν...

Φώτη μου, σε ευχαριστώ για αυτή την όμορφη κουβέντα. Εύχομαι υγεία και εηλιζώ να συνεχίσεις την καλή δουλειά... Ας είναι καλοτάξιδο το νέο βιβλίο σου!!!

Βασίλη, εγώ σ' ευχαριστώ για την ιδέα και την όμορφη κουβέντα που είχαμε. Ευχαριστώ πολύ τον Σύλλογό μας και την Συντακτική Ομάδα της Εφημερίδας για τη δημοσίευση.

Η κοιλότητα του μύλου τ'ς θεια Δαφνούλας ψηλά στη Μαθλιόντα.